

значна сума збитків в ході операцій з похідними фінансовими інструментами

глобалізація економіки, що збільшує існуючі ризики та зумовлює появу нових.

Варто зазначити, що наведені проблеми вже стають актуальними і для вітчизняних компаній. Виходячи з вищевикладеного необхідно зазначити переваги ризик-менеджменту: він є основою для підвищення ефективності стратегічного планування; дозволяє уникнути вартісних несподіванок; покращує ефективність діяльності організацій; надає можливість ефективно використовувати ресурси; сприяє прозорості діяльності керівництва і покращує комунікації; забезпечує вище керівництво коротким оглядом основних ризиків, а також відомостями про ресурси, виділені для впливу на високі ризики; дозволяє застрахуватися належним чином від неминучих ризиків; розробляє ефективну і послідовну методологію вивчення ризиків; орієнтує топ-менеджерів на використання факторів ризик-можливостей для підвищення вартості компанії та ін.

УДК 338.242.2:65.011.1

М.І. Дрогомирецька, к.е.н., доцент
А.В. Бугулова, Ю.С. Гречка, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

СУЧАСНІ МЕТОДИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

На діяльність будь-якого підприємства впливає велика кількість чинників, які у будь-який час можуть спричинити кризову ситуацію, здатну погіршити показники його діяльності. З огляду на це, висока ймовірність виникнення кризових явищ на підприємстві зумовлює необхідність здійснення спеціалізованого антикризового управління його діяльністю.

Останнім часом поняття «антикризове управління» набуло значного поширення, однак розуміння його особливостей і

методів практичного застосування ще знаходиться на стадії формування та вивчення багатьма вченими. Актуальність питань антикризового управління на рівні окремих суб'єктів господарювання сьогодні вимагає розробки відповідної методології, за допомогою якої можна визначити, які саме методи з арсеналу антикризового управління можуть бути використані на конкретному підприємстві. Загалом, антикризове управління підприємством – це комплексна система управління, спрямована на усунення наявних проблем в діяльності підприємства шляхом розробки і реалізації спеціальної програми з використанням наявного ресурсного потенціалу шляхом використання різноманітних принципів, форм та методів недопущення чи ліквідації кризових явищ [1, с. 143].

При цьому можна виділити такі основні принципи, на яких повинна базуватись система антикризового управління: рання діагностика кризових явищ у діяльності підприємства; своєчасність реагування на кризові явища; адекватність реагування підприємства на рівень реальної загрози його життєдіяльності; мобілізація внутрішнього потенціалу для виходу з кризи; забезпечення контролю за результатами розроблених заходів [2, с. 45].

Серед найбільш ефективних тактичних методів антикризового управління важливе місце посідають санація і даунсайзинг, практичне використання яких має бути спрямоване на швидке покращення фінансових показників підприємства, тобто подолання наслідків кризи. Проте у більшості випадків цих методів недостатньо для усунення основної причини кризового стану – неефективної системи управління, а це потребує використання заходів більш тривалої дії.

Застосування таких методів, як диверсифікація і реструктуризація, має бути спрямоване на покращення якісних характеристик діяльності підприємств. Диверсифікація, що являє собою розширення сфери діяльності суб'єкта господарювання в будь-якому напрямі, щоб не бути залежним від одного ринку, застосовується виключно на етапі створення підприємства, при перших ознаках кризи. Натомість, реструктуризація – це здійснення організаційно-економічних і виробничо-технічних заходів, спрямованих на зміну структури

підприємства і його форм господарювання, які можуть забезпечити збільшення обсягів виготовлення якісної і конкурентоспроможної продукції, підвищення рівня ефективності виробництва.

Поряд з цим важливу роль в антикризовому управлінні можуть відігравати такі методи, як контролінг і моніторинг. Перший із них впроваджують на етапі створення підприємства або на підприємствах, які перебувають у фінансовій кризі, а другий – з метою раннього виявлення кризи, яка насувається, та «її слабких сигналів».

Таким чином, можна зробити висновок про те, що одним із головних завдань антикризового управління у сучасних умовах є вибір управлінських рішень, які дозволяють досягти визначеної мети конкретному суб'єкту господарювання.

Список використаних джерел:

1. Тюріна Н.М. Антикризове управління: Навчальний посібник / Н.М. Тюріна, Н.С. Карвацка, І.В. Грабовська. – К.: ЦУЛ, 2012. – 448 с.
2. Кривов'язюк І.В. Антикризове управління як визначальна передумова розвитку сучасного підприємства / І.В. Кривов'язюк // Економіка та держава. – 2011. - № 12. – С. 43 – 47.

УДК 330.4: 215.2

І.П. Потапюк, к.е.н., доцент
О.Ю. Глук, В.В. Козлова, магістри
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

**ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА, ЯК ОСНОВНА СКЛАДОВА
ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА**

Сучасні умови господарювання вимагають від суб'єктів підприємництва виконання досить складних завдань: захисту економічних інтересів підприємства та забезпечення його стабільного розвитку. Одним із факторів, що дає змогу підприємству забезпечити свою фінансову незалежність і можливість власної реакції на наслідки впливів зовнішніх та внутрішніх процесів економіки й політики є система управління фінансовою безпекою.